

CANDELA

Informátor pro farnost Hranice na Moravě, Partutovice a Potštát
ročník II. číslo 30. 24. červenec 2022

DIVOTVŮRCE Z LIBANONU

sv. Charbel Makhlouf (svátek 24. VII.)

Narodil se 8. 5. 1828 v libanonské vesnici Beka'kafra a byl pokřtěn podle maronitského obřadu jménem Youssef. Měl pět starších sourozenců. Ve třech letech jim zemřel otec a starost o jejich chudou rolnickou rodinu převzal strýc Tonios. Další dva strýcové byli poustevníky u Kouzhaya a vyprošovali jejich rodině potřebné milosti.

Youssef i přes kříže, které na rodinu doléhaly, vyrůstal v pokojném prostředí, kde se žilo podle víry. Denně chodil na mši svatou a brzy se nořil do soukromé vnitřní modlitby se svým Pánem. S nabíráním větších vědomostí své myšlenky rád vyjadřoval ve verších. V šestnácti letech začal vidět tento život jako sen, z něhož se procitne při smrti.

Jednou se na pastvě setkal s mnichem, od něhož se dozvěděl o řeholním životě a který mu nakonec řekl: „Modlitbou si brzy vybojuješ pokoj, po kterém toužíš. Musíš jej ale přinášet i jiným lidem a musíš je uzdravovat ze zoufalství a bludů.“ Youssef pak na kolenou přijal ona slova jako úkol od Boha.

Ve 23 letech, jednoho nedělního večera, tajně opustil rodný dům a bos se vydal do kláštera Naší Paní z Maifouku v Annaya, kde po rozhovoru s představeným byl přijat a stal se novicem. Rodina, která ho v klášteře vyhledala, se mu bez úspěchu snažila duchovní povolání rozmluvit.

Youssef dostal řeholní jméno Charbel. Vynikal v pokoře, při křivdě v zátěžových zkouškách se neospravedlňoval, ale vše bolestně obětoval Bohu dokonce s omluvou, že mu může dát tak málo. Usiloval o asketický život, a proto žádal představeného o co nejtěžší práce. Vzhledem k jeho pevnému zdraví mu bylo vyhověno. Byl vyšší hubené postavy a v létě i v zimě pracoval ve stejném oděvu, na nohou sandály. Přes kutnu si přehazoval vydřenou kožešinu jen na příkaz představených. Byl dbalý bezpodmínečné poslušnosti, v jídle nesmírně skromný a přející druhým. Masa se zřekl trvale, málo spal, protože značnou část noci strávil v modlitbě.

Asi rok nebo dva po skončení noviciátu byl Charbel poslán na studia teologie do kláštera sv. Cypriána v Klifanu. Úkol vzdělávání bral velmi vážně se slovy: „Vše to musí sloužit mým bratřím.“ Stal se znalcem morálky a v mnohých předmětech prý vynikal nad učitele.

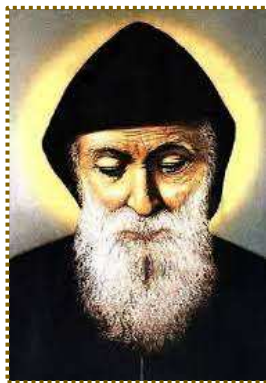
V dubnu 1859 přijal v Bkerke kněžské svěcení. Po návratu do kláštera horlivě pokračoval v neobyčejně asketickém životě. Tajil také příznaky onemocnění ledvin. Jedním ze způsobů jeho kajícího bylo nošení drátěné košile. Důvodem obětí, které

stále Bohu nabízel, byla láska. Byl velmi vytrvalý v adoraci, po společných půlnočních modlitbách denně zůstával před svatostánkem až do rána.

V 36 letech požádal o povolení k poustevnickému životu v samotě. Představený mu však nevyhověl a pověřil ho návštěvami v rodinách a službou nemocným s udělováním svátostí.

Charbel se tak stal putujícím mnichem, přinášejícím to nejdůležitější – pokoj, lásku, uzdravení. Boží prozřetelnost křížila jeho cestu se zoufalci a hledajícími. V kraji přibývalo obrácených a prohlubovala se zbožnost. Charbelova řeč byla velmi prostá, ale často naléhavá a hřejivá.

Večer Charbel chodil do kuchyně prosit o olej do lampy, aby mohl v činnosti pokračovat. Tam si jednou sluha zkusil z něj ztropit žert a místo oleje mu do lampy nalil vodu. Charbel nic netuše v cele lampu zapálil a pokračoval v práci. Před půlnocí mu představený přišel vytknout provinění proti příkazu, o němž nebyl zpraven, že kvůli potřebě šetřit olejem měly být už všechny lampy dávno zhasnuté. Kněz Charbel pokorně výtku přijal, ale později se sluha přiznal, co provedl a zjistilo se, že kněz přes 4 hodiny svítil obyčejnou vodou, kterou byl knot nasáklý a v lampě ještě byla voda.

Představený pak dal zprávu patriarchovi. A Charbelovi se po této příhodě dostalo vytoženého povolení odejít do poustevny sv. Petra a Pavla, vzdálené asi půl hodiny od kláštera. Svou poustevnu nazýval „venkovské sídlo“ a část okolního pozemku upravil na zahradu. Spával na slamníku z dubového listí a kůry, s částí kmene pod hlavou.

Jednou nastal nálet kobylek a klášterní zahradě hrozila velká škoda. Superior tehdy vyzval Charbela, aby zahradu od hroziící škody uchránil. Ten poslušně šel, pomodlil se před kaplí a pak se zimostrázovou větvičkou a nádobkou svěcené vody prošel zahradu a pole, které pokropil. A kobylky přitom odlétly.

Odpověď nedělního žalmu:

Když jsem volal, Hospodine, vyslyšels mě

Kapka rosy z Božího slova: „Pane, nauč mě modlit se.“ S touto prosbou se každý z nás může přidat k prosbě apoštolů... Toužím upřímně po tom, abych se uměl správně modlit? Vyprošuji si tento dar od Pána?

Evangelium z neděle Lk 11,1-13

Na naléhání lidí byl představeným znovu na čas poslán putovat mezi nimi a rozdávat požehnání. Stalo se tehdy, že Šebrail Saba z Ihmeše se pomátl a stal sadistou. Charbel k němu přistoupil a tiše na něj promluvil: „Šebraile, proč jsi činil zlo? Je to přece tak jednoduché mít Boha přítelem. Tys trpěl a lidé se domnívali, že jsi zlý! Oni tvému chování nerozumí! Vzpomeň si na své první svaté přijímání, na modlitby i lásku, kterou ti tenkrát hořelo srdce. Hleď svou rozkoš moc daleko, ale máš ji u sebe v modlitbě.“ Pak pronesl verš z evangelia a mladík se zvedl úplně proměněný. Jindy, v době nedostatku, superior Charbelovi nařídil zajištění dostatečných potravin pro všechny a zásobárny se pak doplňovaly záhadným způsobem.

(dokončení příště)

DUCHOVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

(dokončení z minula)

Mimořádný zázrak

Pravděpodobně nejpůsobivější příklad duchovního svatého přijímání, které Bůh potvrdil zázrakem, se udal v životě florentské svěřice Juliány Falconieriové (1270-1341), zakladatelky Služebnic Panny Marie, ženské větve řady servitů. Na sklonku života měla vážné žaludeční potíže, takže už nemohla přijímat potravu. Když prosila o svaté přijímání, kněz se obával, že nebude moci přijmout už ani svatou hostii, a tak ji požádal, aby Pana Ježíše přijala duchovně. Když ji kněz udělil pomazání nemocných, její touha přijmout Kristovo Tělo byla tak silná, že prosila, aby se mohla na svatou hostii aspoň podívat. Slavnostně tedy přinesl Nejsvětější svatost k jejímu lůžku, ale zamítl její žádost, aby hostii mohla alespoň políbit. A tak ho Juliána v slzách prosila, aby ji položil Nejsvětější svatost na srdce. Kněz, překvapený tak toužebnou láskou, nechal na hruď umírající řeholnice rozprostřít bílou látku a položil na ni korporál s Nejsvětější svatostí. Sotva se tak stalo, hostie před očima přítomných zmizela! Juliána se slovy „Můj sladký Ježíši“ zemřela plna radosti. Když sestry umývaly její tělo a připravovaly ho na pohřeb, shledaly v blízkosti srdce zesnulé podobu hostie s křížem vtisknutým do těla. Papež Klement XII. potvrdil tento zázrak kanonizací Juliány v roce 1737.

www.svetlo.cz

Biblická hádanka

Kdo se Ježíše zeptal, co bude s Janem, a dostal odpověď, že mu do toho nic není?

Správná odpověď z minula:
Balámovu – Nm 22,33

POŘAD BOHOSLUŽEB

v týdnu od 24. VII. do 31. VII. 2022

Liturgický kalendář	Místo	Čas kněz	Intence – úmysl mše svaté
17. neděle v mezidobí 24. VII.	Ústí	7:00 P. František	Za † Klementa Bagara, manželku, DVO a živou rodinu.
	Hranice	8:30 P. František	Za rodinu Martišovu, Obručnickovu, Zavadilovu a DVO.
		10:00 P. František	Za živé a † farníky.
		18:30 P. Pavel	Za Jiřího Dzídka a DVO.
	Potštát	8:00 P. Pavel	Za živé a † farníky.
	Partutovice	9:30 P. Pavel	Za † Františka Vencla, manželku, syna a dvoje rodiče.
Pondělí 25. VII. <i>svátek sv. Jakuba apoštola</i>	Hranice	8:00 P. Pavel	Za † P. Josefa Červenku, živou a † rodinu a DVO.
	---	---	---
Úterý 26. VII. <i>sv. Jáchym a Anna</i>	Hranice	7:00 P. Pavel	Za spásu duše † sestry Jarmilky.
Středa 27. VII. <i>sv. Gorazd a druhové</i>	Hranice	10:00 P. Milan	Za † Josífka a ostatní mrtvě narozené děti a jejich rodiče.
		14:00 P. Pavel	Requiem za † Jaroslava Buksu.
		17:30 P. Pavel	Pro celou rodinu a za DVO s prosbou o vedení DS.
Čtvrtek 28. VII. <i>sv. Nazarius a Celsus</i>	Hranice	17:30 P. Pavel	Za † Ing. Josefa Ježíka a † rodinu Livovu.
	---	---	---
Pátek 29. VII. <i>sv. Marta, Marie a Lazar</i>	Hranice	17:30 P. Pavel	Za † Jitku Nedomanskou.
	---	---	---
Sobota 30. VII. <i>sv. Petr Chryzolog</i>	Hranice	8:00 P. Pavel	Za † P. Josefa Červenku, živou a † rodinu a DVO.
18. neděle v mezidobí 31. VII.	Ústí	7:00 P. Pavel	Za dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu.
	Hranice	8:30 P. Pavel	Za † rodiče Bohumilu a Emila Zábranských a Rudolfa Nováka.
		10:00 P. Pavel	Za † manžela, rodiče, švagrovou a DVO.
		18:30 P. František	Za † rodiče Ignáce a Libuši Večerkovy.
	Potštát	8:00 P. František	Na úmysl dárce
	Partutovice	9:30 P. František	<i>Dle zápisu v kostele</i>

Ohlášky

* Na tuto neděli (24. července) připadá II. Světový den prarodičů a seniorů. V souvislosti s ním lze získat plnomocné odpustky. Všem seniorům přejeme a vyprošujeme, nejen dnes, hojnost Božích darů a milostí.

* Na úterý 26. července připadá 72. výročí přepadení a nezákonného rušení ženských klášterů komunistickou státní mocí v tehdejší Československu. Jednalo se o tzv. „Akci Ř“.

* Do stavu manželského hodlají vstoupit před tvář Boží v sobotu 30. VII. v 11 hod. ve farním kostele sv. Mikuláše v Partutovicích pan Jiří Blahuta z Pražma a slečna Anna Remešová z Partutovic. Přejeme a vyprošujeme do společné cesty životem stále Boží požehnání, ochranu a pomoc.